

İBRANİLER'E MEKTUP

1Bölüm

Oğul Meleklerden Üstündür

¹ Tanrı eski zamanlarda peygamberler aracılığıyla birçok kez çeşitli yollardan atalarımıza seslendi. ² Bu son çağda da her şeye mirasçı kıldığı ve aracılığıyla evreni yarattığı kendi Oğlu'yla bize seslenmiştir. ³ Oğul, Tanrı yüceliğinin parıltısı, O'nun varlığının öz görünümüdür. Güçlü sözüyle her şeyi devam ettirir. Günahlardan arınmayı sağladıktan sonra, yücelerde ulu Tanrı'nın*fx* sağında oturdu.

⁴ Meleklerden ne denli üstün bir adı miras aldıysa, onlardan o denli üstün oldu.

⁵ Çünkü Tanrı meleklerin herhangi birine,

<<Sen benim Oğlum'sun,
Bugün ben sana Baba oldum>>

Ya da, <<Ben O'na Baba olacağım,
O da bana Oğul olacak>>

demiş midir? ⁶ Yine Tanrı ilk doğanı dünyaya gönderirken diyor ki, <<Tanrı'nın bütün melekleri O'na tapınsın.>> ⁷ Melekler için,

<<Kendi meleklerini rüzgar,
Hizmetkârlarını ateş alevi yapar>> diyor.

⁸ Ama Oğul için şöyle diyor:

<<Ey Tanrı, tahtın sonsuzluklar boyunca kalıcıdır,
Egemenliğinin asası adalet asasıdır.

⁹ Doğruluğu sevdin, kötülükten nefret ettin.

Bunun için Tanrı, senin Tanrın,
Seni sevinç yağıyla

Arkadaşlarından daha çok meshetti*.>>

¹⁰ Yine diyor ki,

<<Ya Rab, başlangıçta
Dünyanın temellerini sen attın.

Gökler de senin ellerinin yapıtıdır.

¹¹ Onlar yok olacak, ama sen kalıcısın.

Hepsi bir giysi gibi eskiyecek.

¹² Bir kaftan gibi düreceksin onları,

Bir giysi gibi değiştirilecekler.

Ama sen hep aynısın,

Yılların tükenmeyecek.>>

¹³ Tanrı meleklerin herhangi birine,

<<Ben düşmanlarını
Ayaklarının altına serinceye dek*fx*,
Sağımda otur>>

demiş midir? ¹⁴ Bütün melekler kurtuluşu miras alacaklara hizmet etmek için gönderilen görevli ruhlar değil midir?

2Bölüm

Dikkatli Olalım

¹ Bu nedenle, akıntıya kapılıp sürüklenmemek için işittiklerimizi daha çok önemsemeliyiz. ²⁻³ Çünkü melekler aracılığıyla bildirilen söz geçerli olduysa, her suç ve her sözdinlemezlik hak ettiği karşılığı aldıysa, bu denli büyük kurtuluşu görmezlikten gelirse nasıl kurtulabiliriz? Başlangıçta Rab tarafından bildirilen bu kurtuluş, Rab'bi dinlemiş olanlarca bize doğrulandı. ⁴ Tanrı da belirtiler, harikalar, çeşitli mucizeler ve kendi isteği uyarınca dağıttığı Kutsal Ruh armağanlarıyla buna tanıklık etti.

İzleyicileriyle Özdeşleşen İsa

⁵ Tanrı, sözünü ettiğimiz gelecek dünyayı meleklerle bağı kılmadı. ⁶ Ama biri bir yerde şöyle tanıklık etmiştir:

<<Ya Rab, insan ne ki, onu anasın,
Ya da insanoğlu ne ki, ona ilgi gösteresin?
⁷ Onu meleklerden biraz*fx* aşağı kıldın,
Başına yücelik ve onur tacını koydun,
Ellerinin yapıtları üzerine onu görevlendirdin*fx*.
⁸ Her şeyi ayakları altına sererek
Ona bağımlı kıldın.>>

Tanrı her şeyi insana bağımlı kılmakla insana bağımlı olmayan hiçbir şey bırakmadı. Ne var ki, her şeyin insana bağımlı kılındığını henüz görmüyoruz. ⁹ Ama meleklerden biraz*fx* aşağı kılınmış olan İsa'yı, Tanrı'nın lütfuyla herkes için ölümü tatsın diye çektiği ölüm acısı sonucunda yücelik ve onur tacı giydirilmiş olarak görüyoruz.

¹⁰ Birçok oğlu yüceliğe erdiren onları kurtuluş öncüsünü acılarla yetkinliğe erdirmesi, her şeyi kendisi için ve kendi aracılığıyla var eden Tanrı'ya uygun düşüyordu. ¹¹ Çünkü hepsi -kutsal kılan da kutsal kılınanlar da- aynı Baba'dandır. Bunun içindir ki, İsa onlara <<kardeşlerim>> demekten utanmıyor.

¹² <<Adını kardeşlerime duyuracağım,
Topluluğun ortasında
Seni ilahilerle öveceğim>> diyor.

¹³ Yine,

<<Ben O'na güveneceğim>>

ve yine,

<<İşte ben ve Tanrı'nın bana verdiği çocuklar>> diyor.

¹⁴ Bu çocuklar etten ve kandan oldukları için İsa, ölüm gücüne sahip olanı, yani İblis'i, ölüm aracılığıyla etkisiz kılmak üzere onlarla aynı insan yapısını aldı. ¹⁵ Bunu, ölüm korkusu yüzünden yaşamları boyunca köle olanların hepsini özgür kılmak için yaptı. ¹⁶ Kuşkusuz O, meleklerle değil, İbrahim'in soyundan olanlara yardım ediyor. ¹⁷ Bunun için her yönden kardeşlerine benzemesi gerekiyordu. Öyle ki, Tanrı'ya hizmetinde merhametli ve sadık bir başkâhin olup halkın günahlarını bağışlatabilsin. ¹⁸ Çünkü kendisi denenip acı çektiği için denenenele yardım edebilir.

3Bölüm

İsa Musa'dan Yücedir

¹ Bunun için, göksel çağrıya ortak olan kutsal kardeşlerim, dikkatinizi açıkça benimsediğimiz inancın elçisi ve başkâhini İsa'ya çevirin. ² Musa Tanrı'nın bütün evinde Tanrı'ya nasıl sadık kaldıysa, İsa da kendisini görevlendirene sadıktır. ³ Evi

yapan nasıl evden daha çok saygı görürse, İsa da Musa'dan daha büyük yüceliğe layık sayıldı. ⁴ Her evin bir yapıcısı vardır, her şeyin yapıcısı ise Tanrı'dır. ⁵ Musa, gelecekte söylenecek sözlere tanıklık etmek için Tanrı'nın bütün evinde bir hizmetkâr olarak sadık kaldı. ⁶ Oysa Mesih, O'nun evi üzerinde yetkili oğul olarak sadıktır. Eğer cesaretimizi ve övündüğümüz umudu gevşemeden sonuna dek sürdürürsek, O'nun evi biziz.

İmansızlığa Karşı Uyarı

⁷⁻⁸ Bu nedenle, Kutsal Ruh'un dediği gibi,

<<Bugün O'nun sesini duyarsanız,
Atalarınızın başkaldırdığı,
Çölde O'nu sınıdığı günkü gibi
Yüreklerinizi nasırlaştırmayın.
⁹ Atalarınız beni orada sınavı denediler
Ve kırk yıl boyunca yaptıklarımı gördüler.
¹⁰ Bu nedenle o kuşağa darıldım
Ve dedim ki,
<Yürekleri hep kötüye sapar,
Yollarımı öğrenmediler.
¹¹ Öfkelenişimde ant içtiğim gibi,
Onlar huzur diyarıma asla girmeyecekler.> >>

¹² Ey kardeşler, hiçbirinizde diri Tanrı'yı terk eden kötü, imansız bir yüreğin bulunmamasına dikkat edin. ¹³ <<Gün bugündür>> denildikçe birbirinizi her gün yüreklendirin. Öyle ki, hiçbirinizin yüreği günahın aldaticılığıyla nasırlaşmasın. ¹⁴ Çünkü Mesih'e ortak olduk. Yalnız başlangıçtaki güvenimizi gevşemeden sonuna dek sürdürmeliyiz. ¹⁵ Yukarıda belirtildiği gibi,

<<Bugün O'nun sesini duyarsanız,
Atalarınızın başkaldırdığı günkü gibi
Yüreklerinizi nasırlaştırmayın.>>

¹⁶ O'nun sesini işitip başkaldıran kimlerdi? Musa önderliğinde Mısır'dan çıkanların hepsi değil mi? ¹⁷ Tanrı kimlere kırk yıl dargın kaldı? Günah işleyip cesetleri çöle serilenlere değil mi? ¹⁸ Sözü dinlemeyenler dışında kendi huzur diyarıma kimlerin girmeyeceğine ant içti? ¹⁹ Görüyoruz ki, imansızlıklarından ötürü oraya giremediler.

4Bölüm

Tanrı'nın Huzur Diyarı

¹ Bu nedenle Tanrı'nın huzur diyarıma girme vaadi hâlâ geçerliyken, herhangi birinizin buna erişmemiş sayılmasından korkalım. ² Çünkü onlar gibi biz de iyi haberi aldık. Ama onlar duydukları sözü imanla birleştirmedikleri için bunun kendilerine bir yararı olmadı. ³ Biz inanmış olanlar huzur diyarıma gireriz. Nitekim Tanrı şöyle demiştir:

<<Öfkelenişimde ant içtiğim gibi,
Onlar huzur diyarıma asla girmeyecekler.>>

Oysa Tanrı dünyanın kuruluşundan beri işlerini tamamlamıştır. ⁴ Çünkü bir yerde yedinci günle ilgili şunu demiştir:

<<Tanrı bütün işlerinden yedinci gün dinlendi.>>

⁵ Bu konuda yine diyor ki,

<<Onlar huzur diyarıma asla girmeyecekler.>>

⁶ Demek ki, bazılarının huzur diyarına gireceği kesindir. Daha önce iyi haberi almış olanlar söz dinlemedikleri için o diyara giremediler. ⁷ Bu yüzden Tanrı, uzun zaman sonra Davut'un aracılığıyla, <<bugün>> diyerek yine bir gün belirliyor. Daha önce denildiği gibi,

<<Bugün O'nun sesini duyarsanız,
Yüreklerinizi nasırlaştırmayın.>>

⁸ Eğer Yeşu onları huzura kavuştursaydı, Tanrı daha sonra bir başka günden söz etmezdi. ⁹ Böylece Tanrı halkı için bir Şabat Günü* rahatı kalıyor. ¹⁰ Tanrı işlerinden nasıl dinlendiyse, O'nun huzur diyarına giren de kendi işlerinden öylece dinlenir. ¹¹ Bu nedenle o huzur diyarına girmeye gayret edelim; öyle ki, hiçbirimiz aynı tür sözdinlemezlikten ötürü düşmesin.

¹² Tanrı'nın sözü diri ve etkilidir, iki ağızlı kılıçtan daha keskindir. Canla ruhu, ilikle eklemeleri birbirinden ayıracak kadar derinlere işler; yüreğin düşüncelerini, amaçlarını yargılar. ¹³ Tanrı'nın görmediği hiçbir yaratık yoktur. Kendisine hesap vereceğimiz Tanrı'nın gözü önünde her şey çıplak ve açıktır.

Başkâhinimiz İsa

¹⁴ Tanrı Oğlu İsa gökleri aşan büyük başkâhinimiz olduğu için açıkça benimsediğimiz inanca sımsıkı sarılalım. ¹⁵ Çünkü başkâhinimiz zayıflıklarımızda bize yakınlık duyamayan biri değildir; tersine, her alanda bizim gibi denenmiş, ama günah işlememiştir. ¹⁶ Onun için Tanrı'nın lütuf tahtına cesaretle yaklaşalım; öyle ki, yardım gereksindiğimizde merhamet görelim ve lütuf bulalım.

5Bölüm

¹ İnsanlar arasından seçilen her başkâhin, günahlara karşılık sunular ve kurbanlar sunmak üzere Tanrı'yla ilgili konularda insanları temsil etmek için atanır.

² Bilgisizlere, yoldan sapanlara yumuşak davranabilir. Çünkü kendisi de zayıflıklarla kuşatılmıştır. ³ Bundan ötürü, halk için olduğu gibi, kendisi için de günah sunusu* sunmak zorundadır. ⁴ Kimse başkâhin olma onurunu kendi kendine alamaz; ancak Harun gibi, Tanrı tarafından çağrılırsa alır. ⁵ Nitekim Mesih de başkâhin olmak için kendi kendini yüceltmedi. O'na,

<<Sen benim Oğlum'sun,
Bugün ben sana Baba oldum>>

diyen Tanrı O'nu yüceltti. ⁶ Başka bir yerde de diyor ki,

<<Melkisedek düzeni uyarınca
Sen sonsuza dek kâhinsin.>>

⁷ Mesih, yeryüzünde*fx* olduğu günlerde kendisini ölümden kurtaracak güçte olan Tanrı'ya büyük feryat ve gözyaşlarıyla dua etti, yakardı ve Tanrı korkusu nedeniyle işitildi. ⁸ Oğul olduğu halde, çektiği acılarla söz dinlemeyi öğrendi. ⁹ Yetkin kılınca, sözünü dinleyen herkes için sonsuz kurtuluş kaynağı oldu. ¹⁰ Çünkü Tanrı

tarafından Melkisedek düzeni uyarınca başkâhin atanmıştı.

Temel İlkeleri Aşıp İlerleyin

¹¹ Bu konuda söyleyecek çok sözümüz var, ama kulaklarınız uyuştuğu için anlatmak zor. ¹² Şimdiye dek öğretmen olmanız gerekirken, Tanrı sözlerinin temel ilkelerini size yeni baştan öğretecek birine ihtiyacınız var. Size yine süt gerekli, katı yiyecek değil! ¹³ Sütle beslenen herkes bebektir ve doğruluk sözünde deneyimsizdir. ¹⁴ Katı yiyecek, yetişkinler içindir; onlar duyularını iyi ile kötüyü ayırt etmek üzere alıştırmayla eğitmiş kişilerdir.

6Bölüm

¹⁻² Bunun için, ölü işlerden tövbe etmenin ve Tanrı'ya inanmanın temelini, vaftizler*, elle kutsama*fx*, ölülerin dirilişi ve sonsuz yargıyla ilgili öğretinin temelini yeni baştan atmadan Mesih'le ilgili ilk öğretileri aşarak yetkinliğe doğru ilerleyelim. ³ Tanrı izin verirse, bunu yapacağız.

⁴⁻⁶ Bir kez aydınlatılmış, göksel armağanı tatmış ve Kutsal Ruh'a ortak edilmiş, Tanrı sözünün iyiliğini ve gelecek çağın güçlerini tatmış oldukları halde yoldan sapanları yeniden tövbe edecek duruma getirmeye olanak yoktur. Çünkü onlar Tanrı'nın Oğlu'nu adeta yeniden çarmıha geriyor, herkesin önünde aşağıyorlar. ⁷ Üzerine sık sık yağın yağmuru emen ve kimler için işleniyorsa onlara yararlı bitkiler üreten toprağı Tanrı bereketli kılar. ⁸ Ama dikenli bitki, devedikeni üreten toprak yararsızdır; lanetlenmeye yakındır, sonu yanmaktır.

⁹ Size gelince, sevgili kardeşler, böyle konuştuğumuz halde, durumunuzun daha iyi olduğuna, kurtuluşa uygun düştüğüne eminiz. ¹⁰ Tanrı adaletsiz değildir; emeğinizi ve kutsallara hizmet etmiş olarak ve etmeye devam ederek O'nun adına gösterdiğiniz sevgiyi unutmaz. ¹¹ Umudunuzdan doğan tam güvenceye kavuşmanız için her birinizin sona dek aynı gayreti göstermesini diliyoruz. ¹² Tembel olmamanızı, vaat edilenleri iman ve sabır aracılığıyla miras alanların örneğine uymanızı istiyoruz.

Tanrı'nın Vaadi

¹³ Tanrı İbrahim'e vaatte bulunduğu zaman, üzerine ant içecek daha üstün biri olmadığı için kendi üzerine ant içerek şöyle dedi:

¹⁴ <<Seni kutsadıkça kutsayacağım,
Soyunu çoğalttıkça çoğaltacağım.>>

¹⁵ Böylece İbrahim sabırla dayanarak vaade erişti.

¹⁶ İnsanlar kendilerinden üstün biri üzerine ant içerler. Onlar için ant, söyleneni doğrular ve her tartışmayı sona erdirir. ¹⁷ Tanrı da amacının değişmezliğini vadin mirasçılarına daha açıkça belirtmek istediği için vaadini antla pekiştirdi. ¹⁸ Öyle ki, önümüze konan umuda tutunmak için Tanrı'ya sığınan bizler, Tanrı'nın yalan söylemesi olanaksız olan bu iki değişmez şey aracılığıyla büyük cesaret bulalım. ¹⁹ Canlarımız için gemi demiri gibi sağlam ve güvenilir olan bu umut, perdenin* arkasındaki iç bölmeye geçer. ²⁰ Melkisedek düzeni uyarınca sonsuza dek başkâhin olan İsa oraya uğrumuza öncü olarak girdi.

7Bölüm

Kâhin Melkisedek

¹ Bu Melkisedek, Şalem Kralı ve yüce Tanrı'nın kâhiniydi*. Kralları bozguna uğratmaktan dönen İbrahim'i karşılamış ve onu kutsamıştı. ² İbrahim de ona her şeyin ondalığını verdi. Melkisedek, adının anlamına göre, önce <<Doğruluk Kralı>>dır; sonra da <<Şalem Kralı>>, yani <<Esenlik Kralı>>dır. ³ Babasız, annesizdir; soyağacı yoktur. Ne günlerinin başlangıcı, ne yaşamının sonu vardır. Tanrı'nın Oğlu gibi sonsuza dek kâhin kalacaktır.

⁴ Bakın, büyük ata İbrahim'in ganimetten ondalık verdiği bu adam ne kadar büyüktür! ⁵ Levioğulları'ndan olup kâhinlik görevini üstlenenlere Kutsal Yasa* uyarınca halktan, yani İbrahim'in soyundan oldukları halde, kardeşlerinden ondalık almaları buyrulmuştur. ⁶ Melkisedek ise Levili* kâhinlerin soyundan olmadığı halde, vaatleri alan İbrahim'den ondalık kabul etmiş ve onu kutsamıştır. ⁷ Hiç kuşkusuz, kutsayan kutsanandan üstündür. ⁸ Birinde ölümlü insanlar ondalık alıyor, ötekinde yaşadığına tanıklık edilen biri alıyor. ⁹ Ondalık alan Levi bile İbrahim aracılığıyla ondalık vermiştir denebilir. ¹⁰ Çünkü Melkisedek İbrahim'i karşıladığı zaman, Levi hâlâ atasının bedenindeydi.

Yeni Kâhinlik Düzeni

¹¹ Eğer Levililer'in kâhinliği* aracılığıyla yetkinliğe erişilebilseydi -nitekim Kutsal Yasa bu kâhinliği öngörerek halka verildi- Harun düzenine göre değil de, Melkisedek düzenine göre başka bir kâhinin gelmesinden söz etmeye ne gerek kalırdı? ¹² Çünkü kâhinlik değişince, Yasa da zorunlu olarak değişir. ¹³ Kendisinden böyle söz edilen kişi başka bir oymaktandır. Bu oymaktan hiç kimse sunakta hizmet etmemiştir. ¹⁴ Rabbimiz'in Yahuda oymağından geldiği açıktır. Musa bu oymaktan söz ederken kâhinlere ilişkin bir şey söylemedi. ¹⁵ Melkisedek benzeri başka bir kâhin ortaya çıktığından, bu söylediğimiz artık daha da açıktır. ¹⁶ O, Yasa'nın soyla ilgili önkoşuluna göre değil, yok edilemez bir yaşamın gücüne göre kâhin olmuştur. ¹⁷ Çünkü,

<<Melkisedek düzeni uyarınca
Sen sonsuza dek kâhinsin>>

diye tanıklık ediliyor. ¹⁸ Önceki buyruk, zayıflığı ve yararsızlığı nedeniyle geçersiz kılındı. ¹⁹ Çünkü Yasa hiçbir şeyi yetkinleştiremedi. Bunun yerine, aracılığıyla Tanrı'ya yaklaştığımız daha sağlam bir umut verildi. ²⁰ Bu da antsız olmadı. Öbürleri ant içilmeden kâhin olmuşlardı. ²¹ Ama O kendisine,

<<Rab ant içti, kararından dönmez,
Sen sonsuza dek kâhinsin>>

diyen Tanrı'nın andıyla kâhin oldu. ²² Böylece İsa daha iyi bir antlaşmanın kefilisi olmuştur. ²³ Önceki düzende çok sayıda kâhin görev aldı. Çünkü ölüm, görevlerini sürdürmelerini engelliyordu. ²⁴ Ama İsa sonsuza dek yaşadığı için kâhinliği süreklidir. ²⁵ Bu nedenle O'nun aracılığıyla Tanrı'ya yaklaşanları tümüyle*fx* kurtaracak güçtedir. Çünkü onlara aracılık etmek için hep yaşamaktadır.

Yeni Bir Antlaşmanın Başkâhini

²⁶ Böyle bir başkâhinimiz -kutsal, suçsuz, lekesiz, günahkârlardan ayrılmış, göklerden daha yücelere çıkarılmış bir başkâhinimiz- olması uygundur. ²⁷ O, öbür başkâhinler gibi her gün önce kendi günahları, sonra da halkın günahları için kurbanlar sunmak zorunda değildir. Çünkü kendini sunmakla bunu ilk ve son kez yaptı. ²⁸ Kutsal Yasa, zayıflıkları olan insanları başkâhin atamaktadır. Ama Yasa'dan sonra gelen ant sözü, sonsuza dek yetkin kılınmış olan Oğul'u başkâhin atamıştır.

8Bölüm

¹⁻² Söylediklerimizin özü şudur: Göklerde, Yüce Olan'ın tahtının sağında oturan, kutsal yerde, insanın değil, Rab'bin kurduğu asıl tapınma çadırında görev yapan böyle bir başkâhinimiz vardır. ³ Her başkâhin sunular, kurbanlar sunmak için atanır. Bu nedenle bizim başkâhinimizin de sunacak bir şeyi olması gerekir. ⁴ Eğer kendisi

yeryüzünde olsaydı, kâhin* olamazdı. Çünkü Kutsal Yasa uyarınca sunuları sunanlar var. ⁵ Bunlar göktekinin örneği ve gölgesi olan tapınakta hizmet ediyorlar. Nitekim Musa tapınma çadırını kurmak üzereyken Tanrı tarafından şöyle uyarıldı: <<Her şeyi sana dağda gösterilen örneğe göre yapmaya dikkat et.>> ⁶ Şimdiyse, İsa daha iyi vaatler üzerine kurulmuş daha iyi bir antlaşmanın aracısı olduğu kadar, daha üstün bir göreve de sahip olmuştur.

⁷ Eğer o ilk antlaşma kusursuz olsaydı, ikincisine gerek duyulmazdı. ⁸ Oysa halkımı kusurlu bulan Tanrı şöyle diyor:

<< İsrail halkıyla ve Yahuda halkıyla
Yeni bir antlaşma yapacağım günler geliyor>
Diyor Rab.

⁹ <Atalarını Mısır'dan çıkarmak için
Ellerinden tuttuğum gün
Onlarla yaptığım antlaşmaya benzemeyecek.
Çünkü onlar antlaşmama bağlı kalmadılar,
Ben de onlardan yüz çevirdim>
Diyor Rab.

¹⁰ <O günlerden sonra İsrail halkıyla
Yapacağım antlaşma şudur> diyor Rab,
<Yasalarımı zihinlerine işleyeceğim,
Yüreklerine yazacağım.

Ben onların Tanrısı olacağım,
Onlar da benim halkım olacak.

¹¹ Hiç kimse yurttaşını, kardeşini,
Rab'bi tanı diye eğitmeyecek.
Çünkü küçük büyük hepsi tanıyacak beni.

¹² Çünkü suçlarını bağışlayacağım,
Günahlarını artık anmayacağım.> >>

¹³ Tanrı, <<Yeni bir antlaşma>> demekle ilkini eskimiş saymıştır. Eskiyip köhneleşense çok geçmeden yok olur.

9Bölüm

Eski Tapınma Düzeni

¹ İlk antlaşmanın tapınma kuralları ve dünyasal tapınağı vardı. ² Bir çadır kurulmuştu. Kutsal Yer* denen birinci bölmede kandillik, masa ve adak ekmekleri* bulunurdu. ³ İkinci perdenin arkasında En Kutsal Yer* denen bir bölme vardı. ⁴ Altın buhur sunağıyla her yanı altınla kaplanmış Antlaşma Sandığı* buradaydı. Sandığın içinde altından yapılmış man* testisi, Harun'un filizlenmiş değneği ve antlaşma levhaları vardı. ⁵ Sandığın üstünde Bağışlanma Kapağı'nı*fx* gölgeleyen yüce Keruvlar*fx* dururdu. Ama şimdi bunların ayrıntılarına giremeyiz.

⁶ Her şey böyle düzenlendikten sonra kâhinler* her zaman çadırın ilk bölmesine girer, tapınma görevlerini yerine getirirler. ⁷ Ama iç bölmeye yılda bir kez yalnız başkâhin girebilir. Üstelik kendisi için ve halkın bilmeden işlediği suçlar için sunacağı kurban kanı olmaksızın giremez. ⁸ Kutsal Ruh bununla çadırın ilk bölmesi durdukça, kutsal yere giden yolun henüz açıkça gösterilmediğini belirtiyor. ⁹ Bu, şimdiki çağ için bir örnektir; sunulan kurbanlarla sunuların tapınan kişinin vicdanını yetkinleştiremediğini gösteriyor. ¹⁰ Bunlar yalnız yiyecek, içecek, çeşitli dinsel yıkanmalarla ilgilidir; yeni düzenin başlangıcına kadar geçerli olan bedensel kurallardır.

Mesih'in Kanı

¹¹ Ama Mesih, gelecek*fx* iyi şeylerin başkâhini olarak ortaya çıktı. İnsan eliyle yapılmamış, yani bu yaratılıştan olmayan daha büyük, daha yetkin çadırdan geçti.

¹² Tekelerle danaların kanıyla değil, sonsuz kurtuluşu sağlayarak kendi kanıyla kutsal yere ilk ve son kez girdi. ¹³ Tekelerle boğaların kanı ve serpilen düve külü murdar* olanları kutsal kılıyor, bedensel açıdan temizliyor. ¹⁴ Öyleyse sonsuz Ruh aracılığıyla kendini lekesiz olarak Tanrı'ya sunmuş olan Mesih'in kanının, diri Tanrı'ya kulluk edebilmemiz için vicdanımızı ölü işlerden temizleyeceği ne kadar daha kesindir!

¹⁵ Bu nedenle, çağrılmış olanların vaat edilen sonsuz mirası almaları için Mesih yeni antlaşmanın aracısı oldu. Kendisi onları ilk antlaşma*fx1* zamanında işledikleri suçlardan kurtarmak için fidiye olarak öldü. ¹⁶ Ortada bir vasiyet*fx1* varsa, vasiyet edenin ölümünün kanıtlanması gerekir. ¹⁷ Çünkü vasiyet ancak ölümden sonra geçerli olur. Vasiyet eden yaşadıkça, vasiyetin hiçbir etkinliği yoktur. ¹⁸ Bu nedenle ilk antlaşma bile kan akıtılmadan yürürlüğe girmedi. ¹⁹ Musa, Kutsal Yasa'nın her buyruğunu bütün halka bildirdikten sonra su, al yapağı, mercanköşkodu ile danaların ve tekelerin kanını alıp hem kitabın hem de bütün halkın üzerine serpti. ²⁰ <<Tanrı'nın uymanızı buyurduğu antlaşmanın kanı budur>> dedi. ²¹ Aynı biçimde çadırın ve tapınmada kullanılan bütün eşyaların üzerine kan serpti. ²² Nitekim Kutsal Yasa uyarınca hemen her şey kanla temiz kılınır, kan dökülmeden bağışlama olmaz.

Son Kurban

²³ Böylelikle aslı göklerde olan örneklerin bu kurbanlarla, ama gökteki asıllarının bunlardan daha iyi kurbanlarla temiz kılınması gerekti. ²⁴ Çünkü Mesih, asıl kutsal yerin örneği olup insan eliyle yapılan kutsal yere değil, ama şimdi bizim için Tanrı'nın önünde görünmek üzere asıl göğe girdi. ²⁵ Başkâhin her yıl kendisinin olmayan kanla En Kutsal Yer'e* girer; oysa Mesih kendisini tekrar tekrar sunmak için göğe girmedi. ²⁶ Öyle olsaydı, dünyanın kuruluşundan beri Mesih'in tekrar tekrar acı çekmesi gerekirdi. Oysa Mesih, kendisini bir kez kurban ederek günahı ortadan kaldırmak için çağların sonunda ortaya çıkmıştır. ²⁷⁻²⁸ Bir kez ölmek, sonra da yargılanmak nasıl insanların kaderiyse, Mesih de birçoklarının günahlarını yüklenmek için bir kez kurban edildi. İkinci kez, günah yüklenmek için değil, kurtuluş getirmek için kendisini bekleyenlere görünecektir.

10Bölüm

¹ Kutsal Yasa'da gelecek iyi şeylerin aslı yoktur, sadece gölgesi vardır. Bu nedenle Yasa, her yıl sürekli aynı kurbanları sunarak Tanrı'ya yaklaşanları asla yetkinliğe erdiremez. ² Erdirebilseydi, kurban sunmaya son verilmez miydi? Çünkü tapınanlar bir kez günahlarından arandıktan sonra artık günahlılık duygusu kalmazdı. ³ Ancak o kurbanlar insanlara yıldan yıla günahlarını anımsatıyor. ⁴ Çünkü boğalarla tekelerin kanı günahları ortadan kaldıramaz. ⁵ Bunun için Mesih dünyaya gelirken şöyle diyor:

<<Kurban ve sunu istemedin,

Ama bana bir beden hazırladın.

⁶ Yakmalık sunudan* ve günah sunusundan*

Hoşnut olmadın.

⁷ O zaman şöyle dedim:

<Kutsal Yazı tomarında

Benim için yazıldığı gibi,

Senin isteğini yapmak üzere,

Ey Tanrı, işte geldim.> >>

⁸ Mesih ilkin, <<Kurban, sunu, yakmalık sunu, günah sunusu istemedin ve bunlardan hoşnut

olmadın>> dedi. Oysa bunlar Yasa'nın bir gereği olarak sunulur. ⁹ Sonra, <<Senin isteğini yapmak üzere işte geldim>> dedi. Yani ikinciye geçerli kılmak için birinciyi ortadan kaldırıyor. ¹⁰ Tanrı'nın bu isteği uyarınca, İsa Mesih'in bedeninin ilk ve son kez sunulmasıyla kutsal kılındık.

¹¹ Her kâhin* her gün ayakta durup görevini yapar ve günahları asla ortadan kaldıramayan aynı kurbanları tekrar tekrar sunar. ¹² Oysa Mesih günahlar için sonsuza dek geçerli tek bir kurban sunduktan sonra Tanrı'nın sağında oturdu. ¹³ O zamandan beri düşmanlarının, kendi ayaklarının altına serilmesini*fx* bekliyor. ¹⁴ Çünkü kutsal kılınanları tek bir sunuyla sonsuza dek yetkinliğe erdirmiştir. ¹⁵ Kutsal Ruh da bu konuda bize tanıklık ediyor. Önce diyor ki,

¹⁶ <<Rab, <O günlerden sonra
Onlarla yapacağım antlaşma şudur:
Yasalarımı yüreklerine koyacağım,
Zihinlerine yazacağım> diyor.>>

¹⁷ Sonra şunu ekliyor:

<<Onların günahlarını ve suçlarını artık anmayacağım.>>

¹⁸ Bunların bağışlanması durumunda artık günah için sunuya gerek yoktur.

Dayanın!

¹⁹⁻²⁰ Bu nedenle, ey kardeşler, İsa'nın kanı sayesinde perdede*, yani kendi bedeninde bize açtığı yeni ve diri yoldan kutsal yere girmeye cesaretimiz vardır.

²¹ Tanrı'nın evinden sorumlu büyük bir kâhinimiz* bulunmaktadır. ²² Öyleyse yüreklerimiz serpmeye kötü vicdandan arınmış, bedenlerimiz temiz suyla yıkanmış olarak, imanın verdiği tam güvenceyle, yürekten bir içtenlikle Tanrı'ya yaklaşalım.

²³ Açıkça benimsediğimiz umuda sınımsız tutunalım. Çünkü vaat eden Tanrı güveniliridir. ²⁴ Birbirimizi sevgi ve iyi işler için nasıl gayrete getirebileceğimizi düşünelim. ²⁵ Bazılarının alıştığı gibi, bir araya gelmekten vazgeçmeyelim; o günün yaklaştığını gördükçe birbirimizi daha da çok yüreklendirelim.

²⁶⁻²⁷ Gerçeği öğrenip benimsedikten sonra, bile bile günah işlemeye devam edersek, günahlar için artık kurban kalmaz; geriye sadece yargının dehşetli bekleneşi ve düşmanları yiyip bitirecek kızgın ateş kalır. ²⁸ Musa'nın Yasası'nı hiçe sayan, iki ya da üç tanığın sözüyle acımasızca öldürülür. ²⁹ Eğer bir kimse Tanrı Oğlu'nu ayaklar altına alır, kendisini kutsal kılan antlaşma kanını bayağı sayar ve lütfkâr Ruh'a hakaret ederse, bundan ne kadar daha ağır bir cezaya layık görülecek sanırsınız? ³⁰ Çünkü, <<Öç benimdir, karşılığını ben vereceğim>> ve yine, <<Rab halkını yargılayacak>> diyeni tanıyoruz. ³¹ Diri Tanrı'nın eline düşmek korkunç bir şeydir.

³² Sizlerse aydınlandıktan sonra acılarla dolu büyük bir mücadeleye dayandığınız o ilk günleri anımsayın. ³³ Bazen siteklere, sıkıntılara uğrayıp seyirlik oldunuz, bazen de aynı durumda olanlarla dayanışma içine girdiniz. ³⁴ Hem hapistekilerin dertlerine ortak oldunuz, hem de daha iyi ve kalıcı bir malınız olduğunu bilerek mallarınızın yağma edilmesini sevinçle karşıladınız. ³⁵ Onun için cesaretinizi yitirmeyin; bu cesaretin ödülü büyüktür. ³⁶ Çünkü Tanrı'nın isteğini yerine getirmek ve vaat edilene kavuşmak için dayanma gücüne ihtiyacınız vardır. ³⁷ Artık,

<<Gelecek olan pek yakında gelecek
Ve gecikmeyecek.

³⁸ Doğru adamım, imanla yaşayacaktır.

Ama geri çekilirse, ondan hoşnut olmayacağım.>>

³⁹ Bizler geri çekilip mahvolanlardan değiliz; iman edip canlarımızın kurtuluşuna kavuşanlarızdır.

11 Bölüm

İman

¹ İman, umut edilenlere güvenmek, görünmeyen şeylerin varlığından emin olmaktır*fx*. ² Atalarımız bununla Tanrı'nın beğenisini kazandılar. ³ Evrenin Tanrı'nın buyruğuyla yaratıldığını, böylece görülenlerin görünmeyenlerden oluştuğunu iman sayesinde anlıyoruz. ⁴ Habil'in Tanrı'ya Kayin'den daha iyi bir kurban sunması iman sayesinde oldu. İmanı sayesinde doğru biri olarak Tanrı'nın beğenisini kazandı. Çünkü Tanrı onun sunduğu adakları kabul etti. Nitekim Habil ölmüş olduğu halde, iman sayesinde hâlâ konuşmaktadır.

⁵ İman sayesinde Hanok ölümü tatmamak üzere yukarı alındı. Kimse onu bulamadı, çünkü Tanrı onu yukarı almıştı. Yukarı alınmadan önce Tanrı'yı hoşnut eden biri olduğuna tanıklık edildi. ⁶ İman olmadan Tanrı'yı hoşnut etmek olanaksızdır. Tanrı'ya yaklaşan, O'nun var olduğuna ve kendisini arayanları ödüllendireceğine iman etmelidir.

⁷ İman sayesinde Nuh, henüz olmamış olaylarla ilgili olarak Tanrı tarafından uyarılınca, Tanrı korkusuyla ev halkının kurtuluşu için bir gemi yaptı. Bununla dünyayı yargıladı ve imana dayanan doğruluğun mirasçısı oldu.

⁸ İman sayesinde İbrahim miras alacağı yere gitmesi için çağrılınca, Tanrı'nın sözünü dinledi ve nereye gideceğini bilmeden yola çıktı. ⁹ İman sayesinde bir yabancı olarak vaat edilen ülkeye yerleşti. Aynı vadin ortak mirasçıları olan İshak ve Yakup'la birlikte çadırlarda yaşadı. ¹⁰ Çünkü mimarı ve kurucusu Tanrı olan temelli kenti bekliyordu.

¹¹ İman sayesinde Sara'nın kendisi de kısır ve yaşı geçmiş olduğu halde vaat edeni güvenilir saydığından çocuk sahibi olmak için güç buldu. ¹² Böylece tek bir adamdan, üstelik ölüden farksız birinden gökteki yıldızlar, deniz kıyısındaki kum kadar sayısız torun meydana geldi.

¹³ Bu kişilerin hepsi imanlı olarak öldüler. Vaat edilenlere kavuşamadılarsa da bunları uzaktan görüp selamladılar, yeryüzünde yabancı ve konuk olduklarını açıkça kabul ettiler. ¹⁴ Böyle konuşanlar bir vatan aradıklarını gösteriyorlar. ¹⁵ Ayrıldıkları ülkeyi düşünselerdi, geri dönmeye fırsatları olurdu. ¹⁶ Ama onlar daha iyisini, yani göksel olanı arzu ediyorlardı. Bunun içindir ki, Tanrı onların Tanrısı olarak anılmaktan utanmıyor. Çünkü onlara bir kent hazırladı.

¹⁷ İbrahim sınındığı zaman imanla İshak'ı kurban olarak sundu. Vaatleri almış olan İbrahim biricik oğlunu kurban etmek üzereydi. ¹⁸ Oysa Tanrı ona, <<Senin soyun İshak'la sürecek>> demişti. ¹⁹ İbrahim Tanrı'nın ölüleri bile diriltebileceğini düşündü; nitekim İshak'ı simgesel şekilde ölümden geri aldı.

²⁰ İman sayesinde İshak gelecek olaylarla ilgili olarak Yakup'la Esav'ı kutsadı. ²¹ Yakup ölürken iman sayesinde Yusuf'un iki oğlunu da kutsadı, değneğin ucuna yaslanarak Tanrı'ya tapındı. ²² Yusuf ölürken iman sayesinde İsrailoğulları'nın Mısır'dan çıkacağını anımsattı ve kemiklerine ilişkin buyruk verdi.

²³ Musa doğduğunda annesiyle babası onu imanla üç ay gizlediler. Çünkü çocuğun güzel olduğunu gördüler ve kralın fermanından korkmadılar. ²⁴ Musa büyüyünce iman sayesinde firavunun kızının oğlu olarak tanınmayı reddetti. ²⁵ Bir süre için günahın sefasını sürmektense, Tanrı'nın halkıyla birlikte baskı görmeyi yeğledi. ²⁶ Mesih uğruna aşağılanmayı Mısır hazinelerinden daha büyük zenginlik saydı. Çünkü alacağı ödülü düşünüyordu. ²⁷ Kralın öfkesinden korkmadan imanla Mısır'dan ayrıldı. Görünmez Olan'ı görür gibi dayandı. ²⁸ İlk doğanları öldüren melek İsraililer'e dokunmasın diye Musa imanla, Fısıh* kurbanının kesilmesini ve kanının kapılara sürülmesini sağladı. ²⁹ İman sayesinde İsraililer karadan geçer gibi Kızıldeniz'den* geçtiler. Mısırlılar bunu deneyince boğuldular.

³⁰ İsraililer yedi gün boyunca Eriha surları çevresinde dolandılar; sonunda imanları sayesinde surlar yıkıldı. ³¹ Fahişe Rahav casusları dostça karşıladığı için imanını sayesinde söz dinlemeyenlerle birlikte öldürülmedi.

³² Daha ne diyeyim? Gidyon, Barak, Şimşon, Yiftah, Davut, Samuel ve peygamberlerle ilgili olanları anlatsam, zaman yetmeyecek. ³³ Bunlar iman sayesinde ülkeler ele geçirdiler, adaleti sağladılar, vaat edilenlere kavuştular, aslanların ağzını kapadılar. ³⁴ Kızgın ateşi söndürdüler, kılıcın ağzından kaçıp kurtuldular. Güçsüzlükte kuvvet buldular, savaşta güçlendiler, yabancı orduları bozguna uğrattılar. ³⁵ Kadınlar dirilen ölülerini geri aldılar. Başkalarıysa salıverilmeyi reddederek dirilip daha iyi bir yaşama kavuşma umuduyla işkencelere katlandılar. ³⁶ Daha başkaları alaya alınıp kamçılı, hatta zincire vurulup hapsedildi. ³⁷ Taşlandılar, testereyle biçildiler*fx*, kılıçtan geçirilip öldürüldüler. Koyun postu, keçi derisi içinde dolaştılar, yoksulluk çektiler, sıkıntılara uğradılar, baskı gördüler. ³⁸ Dünya onlara layık değildi. Çöllerde, dağlarda, mağaralarda, yeraltı oyuklarında dolanıp durdular.

³⁹ İmanları sayesinde bunların hepsi Tanrı'nın beğenisini kazandıkları halde, hiçbiri vaat edilene kavuşmadı. ⁴⁰ Bizden ayrı olarak yetkinliğe ermesinler diye, Tanrı bizim için daha iyi bir şey hazırlamıştı.

12Bölüm

Rab Sevdiklerini Terbiye Eder

¹ İşte çevremizi bu denli büyük bir tanıklar bulutu sardığına göre, biz de her yükü ve bizi kolayca kuşatan günahı üzerimizden sıyrıp atalım ve önümüze konan yarışı sabırla koşalım. ² Gözümüzü imanımızın öncüsü ve tamamlayıcısı İsa'ya dikelim. O kendisini bekleyen sevinç uğruna utancı hiçe sayıp çarşıta ölüme katlandı ve Tanrı'nın tahtının sağında oturdu. ³ Yorulup cesaretinizi yitirmemek için, günahkârların bunca karşı koymasına katlanmış Olan'ı düşünün. ⁴ Günaha karşı verdiğiniz mücadelede henüz kanınızı akıtacak kadar direnmiş değilsiniz. ⁵ Size oğullar diye seslenen şu öğüdü de unuttunuz:

<<Oğlum, Rab'bin terbiye edişini hafife alma,
Rab seni azarlayınca cesaretini yitirme.
⁶ Çünkü Rab sevdiğini terbiye eder,
Oğulluğa kabul ettiği herkesi cezalandırır.>>

⁷ Terbiye edilmek uğruna acılara katlanmalısınız. Tanrı size oğullarına davranır gibi davranıyor. Hangi oğul babası tarafından terbiye edilmez? ⁸ Herkesin gördüğü terbiyeden yoksunsanız, oğullar değil, yasadışı evlatlarsınız. ⁹ Kaldı ki, bizi terbiye eden dünyasal babalarımız vardı ve onlara saygı duyardık. Öyleyse Ruhlar Babası'na bağımlı olup yaşamamız çok daha önemli değil mi? ¹⁰ Babalarımız bizi kısa bir süre için, uygun gördükleri gibi terbiye ettiler. Ama Tanrı, kutsallığına ortak olalım diye bizi kendi yararımıza terbiye ediyor. ¹¹ Terbiye edilmek başlangıçta hiç tatlı gelmez, acı gelir. Ne var ki, böyle eğitilenler için bu sonradan esenlik veren doğruluğu üretir. ¹²⁻¹³ Bunun için sarkık ellerinizi kaldırın, bükük dizlerinizi doğrultun, ayaklarınız için düz yollar yapın. Öyle ki, kötürüm olan parça eklemenden çıkmasın, tersine şifa bulsun.

Tanrı'yı Reddetmeyin

¹⁴ Herkesle barış içinde yaşamaya, kutsal olmaya gayret edin. Kutsallığa sahip olmadan kimse Rab'bi göremeyecek. ¹⁵ Dikkat edin, kimse Tanrı'nın lütfundan yoksun kalmasın. İçinizde sizi rahatsız edecek ve birçoklarını zehirleyecek acı bir kök filizlenmesin. ¹⁶ Kimse fuhuş yapmasın ya da ilk oğulluk hakkını bir yemeğe karşılık satan Esav gibi kutsal değerlere saygısızlık etmesin. ¹⁷ Biliyorsunuz, Esav daha sonra kutsanma hakkını miras almak istediye de geri çevrildi. Kutsanmak için gözyaşı

döküp yalvarmasına karşın, vermiş olduğu kararın sonucunu değiştiremedi*fx*.

¹⁸⁻¹⁹ Sizler dokunulabilen, alev alev yanan dağa, karanlığa, koyu karanlık ve kasırgaya, gürleyen çağrı borusuna, tanrısal sözleri ileten sese yaklaşmış değilsiniz. O sesi işitenler, kendilerine bir sözcük daha söylenmesin diye yalvardılar. ²⁰ <<Dağa bir hayvan bile dokunsa taşlanacak>> buyruğuna dayanamadılar. ²¹ Görünüm öyle korkunçtu ki, Musa, <<Çok korkuyorum, titriyorum>> dedi. ²²⁻²⁴ Oysa sizler Siyon* Dağı'na, yaşayan Tanrı'nın kenti olan göksel Yeruşalim'e, bir bayram şenliği içindeki on binlerce meleğe, adları göklerde yazılmış ilk doğanların topluluğuna yaklaştınız. Herkesin yargıcı olan Tanrı'ya, yetkinliğe erdirilmiş doğru kişilerin ruhlarına, yeni antlaşmanın aracısı olan İsa'ya ve Habil'in kanından daha üstün bir anlam taşıyan serpmelik kana yaklaştınız.

²⁵ Bunları söyleyeni reddetmemeye dikkat edin. Çünkü yeryüzünde kendilerini uyararı reddedenler kurtulamadıysa, göklerden bizi uyarandan yüz çevirirsek, bizim de kurtulamayacağımız çok daha kesindir. ²⁶ O zaman O'nun sesi yeri sarsmıştı. Ama şimdi, <<Bir kez daha yalnız yeri değil, göğü de sarsacağım>> diye söz vermiştir.

²⁷ <<Bir kez daha>> sözü, sarsılanların, yani yaratılmış olan şeylerin ortadan kaldırılacağını, böylelikle sarsılmayanların kalacağını anlatıyor. ²⁸ Böylece sarsılmaz bir egemenliğe kavuştuğumuz için minnettar olalım. Öyle ki, Tanrı'yı hoşnut edecek biçimde saygı ve korkuyla tapıalım. ²⁹ Çünkü Tanrımız yakıp yok eden bir ateştir.

13Bölüm

Son Öğütler

¹ Kardeş sevgisi sürekli olsun. ² Konuksever olmaktan geri kalmayın. Çünkü bu sayede bazıları bilmeden melekleri konuk ettiler. ³ Hapiste olanları, onlarla birlikte hapsedilmiş gibi anımsayın. Sizin de bir bedeniniz olduğunu düşünerek baskı görenleri hatırlayın. ⁴ Herkes evliliğe saygı göstereyin. Evlilik yatağı günahla lekelenmesin. Çünkü Tanrı fuhuş yapanları, zina edenleri yargılayacak. ⁵ Yaşayışınız para sevgisinden uzak olsun. Sahip olduklarınızla yetinin. Çünkü Tanrı şöyle dedi:

<<Seni asla terk etmeyeceğim,
Seni asla yüzüstü bırakmayacağım.>>

⁶ Böylece cesaretle diyoruz ki,

<<Rab benim yardımcımdır, korkmam;
İnsan bana ne yapabilir?>>

⁷ Tanrı'nın sözünü size iletmiş olan önderlerinizi anımsayın. Yaşayışlarının sonucuna bakarak onların imanını örnek alın. ⁸ İsa Mesih dün, bugün ve sonsuza dek aynıdır. ⁹ Çeşitli garip öğretilerin etkisine kapılıp sürüklenmeyin. Yüreğin yiyeceklerle değil, Tanrı lütfuyla güçlenmesi iyidir. Yiyeceklere güvenenler hiçbir yarar görmediler. ¹⁰ Bir sunağımız var ki, tapınma çadırında hizmet edenlerin ondan yemeye hakları yoktur. ¹¹ Başkâhin günah sunusu* olarak hayvanların kanını kutsal yere taşır, ama bu hayvanların cesetleri ordugahın dışında yakılır. ¹² Bunun gibi, İsa da kendi kanıyla halkı kutsal kılmak için kent kapısının dışında acı çekti. ¹³ Öyleyse biz de O'nun uğradığı aşağılanmaya katlanarak ordugahtan dışarıya çıkıp yanına gidelim. ¹⁴ Çünkü burada kalıcı bir kentimiz yoktur, biz gelecekteki kenti özlüyoruz.

¹⁵ Bu nedenle, İsa aracılığıyla Tanrı'ya sürekli övgü kurbanları, yani O'nun adını açıkça anan dudakların meyvesini sunalım. ¹⁶ İyilik yapmayı, sizde olanı başkalarıyla paylaşmayı unutmayın. Çünkü Tanrı bu tür kurbanlardan hoşnut olur.

¹⁷ Önderlerinizin sözünü dinleyin, onlara bağlı kalın. Çünkü onlar canlarınız için hesap verecek kişiler olarak sizi kollarlar. Onların sözünü dinleyin ki, görevlerini

inleyerek değil -bunun size yararı olmaz- sevinçle yapsınlar.

¹⁸ Bizim için dua edin. Vicdanımızı temiz tuttuğumuza, her bakımdan olumlu bir yaşam sürmek istediğimize eminiz. ¹⁹ Yanınıza tez zamanda dönebilmem için dua etmenizi özellikle rica ediyorum.

²⁰ Esenlik veren Tanrı, koyunların büyük Çobanı'nı, Rabbimiz İsa'yı sonsuza dek sürecek antlaşmanın kanıyla ölümden diriltti. ²¹ Tanrı, isteğini yerine getirebilmeniz için sizi her iyilikle donatsın; kendisini hoşnut eden şeyi İsa Mesih aracılığıyla bizlerde gerçekleştirsin. Mesih'e sonsuzlara dek yücelik olsun! Amin.

²² Kardeşler, size rica ediyorum, öğütlerimi hoş görün. Zaten size kısaca yazdım.

²³ Kardeşimiz Timoteos'un salıverildiğini bilmenizi istiyorum. Yakında yanıma gelirse, onunla birlikte sizi görmeye geleceğim. ²⁴ Önderlerinizin hepsine ve bütün kutsallara selam söyleyin. İtalya'dan olanlar size selam ederler. ²⁵ Tanrı'nın lütfu hepimizle birlikte olsun! Amin.

İBR Dipnotları: 1:3 <<Ulu Tanrı'nın>>: Grekçe <<Ululuğun>>. 1:13 <<Ayaklarının altına serinceye dek>>: Grekçe <<Ayaklarına tabure yapıncaya dek>>. 2:7,9 <<Meleklerden biraz>> ya da <<Kısa bir süre için meleklerden>>. 2:7 <<Ellerinin yapıtları üzerine onu görevlendirdin>> sözleri bazı Grekçe elyazmalarında yoktur. 5:7 <<Yeryüzünde>>: Grekçe <<Bedende>>. 6:1-2 <<Elle kutsama>>: Grekçe <<El koyma>>. 7:25 <<Tümüyle>> ya da <<Sonsuza kadar>>. 9:5 <<Başışlanma Kapağı>>: Tanrı'nın öfkesinin yatıştırıldığı, halkının günahlarının başışlanıp Tanrı'yla barıştırıldığı özel yeri ifade ediyordu. 9:5 <<Yüce Keruvlar>>: Tanrı'nın yüceliğiyle birlikte görünen göksel varlıklar. 9:11 <<Gelecek>>: Bazı elyazmalarında, <<Gelmiş>> diye geçer. 9:15,16 <<Antlaşma>> ve <<Vasiyet>> için Grekçe'de aynı sözcük kullanılmıştır. 10:13 <<Ayaklarının altına serilmesini>>: Grekçe <<Ayaklarına tabure yapılmasını>>. 11:1 <<Varlığından emin olmaktır>> ya da <<Varlığına kanıttır>>. 11:37 <<Biçildiler>>: Birçok Grekçe elyazmasında, <<Biçildiler, denendiler>> diye geçer. 12:17 <<Vermiş olduğu kararın sonucunu değiştiremedi>> ya da <<Tövbe olanağını bulamadı>>.